

1. KUPIENIE (22) sb n

Pierwsze e jasne, końcowe pochylone.

sg *N* kupienie (2). ◇ *G* kupieniã (9). ◇ *D* kupieniu (1). ◇ *A* kupienie (5); -é (1), -(e) (4). ◇ *L* kupieniu (5).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Nabycie czegoś drogą wymiany na podstawie obopólnej zgody: emptio Mącz; mercalio Calep (22) : Mącz 102c, 318c; HistRzym 74; Empturio – Poządliwi iestem do kupieniã. Calep 360b, 654b.

kupienie czego (14): ZapWar 1520 nr 2248; LibMal 1544/79v; O kupieniu łożołyftwã. UstPraw Fv; nie mogli nic náleść kupić ku żywności/ drudzy do Piaftã chodzili w obyczãj kupienia żywności BielKron 342v; CzechRozm 237v, 238 [2 r.]; ModrzBaz 34; wżytkę máiętność ná vbogie rozprofył: tylko łobie ná kupienie ksiãg świętych/ czterdzieści zlotych zoftãwił. SkarŻyw 452, 440; Calep 360b; SarnStat 211. Cf kupienie czego przez kogo.

kupienie czego przez kogo (2): A łã poštãnowioné rzeczy [...] około kupienia Dzieięćiny przez Pãny SarnStat 185, 112.

W przeciwstawieniu: »kupienie ... dar« (1): Bo kupienie bliźłyzy może krewny odłóżyć, ále dãru y zamiãny nie może. SarnStat 1269.

Szereg: »kupienie, (abo, i) przedanie« [szyk 2 : 1] (3): SeklKat I2; Plato w Twoich Prãwãch rofkãzuie/ żeby tãk Przedawcã iãko y Kupiec/ dzieięć dni po przedãniu ábo kupieniu rzeczy w Mieście zmieřkał ModrzBaz 34; SarnStat 1271.

Synonim: nabycie.

Cf 1. KUPIĆ, KUPNO